„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 190. Piątek 20. Sierpnia 1869 **Rok wydania 59.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 19. sierpnia. Delegacya Rady państwa przy debacie nad tytułem koszta administracyi Pogranicza wojskowego przyjęła wniosek mniejszości według którego na ten tytuł nic nie będzie dozwolone.

Sekcya wojskowa delegacyi węgierskiej przyzwoliła na tytuły 1—18, 20—23 o 1,673.203 złr. więcej niż pierwotnie uchwalono. Na wydatki nadzwyczajne wojska i marynarki przyzwolono 5½ mil.

Paryż, 19. sierpnia. Cesarz powrócił zupełnie do zdrowia.

Madryt, 19. sierpnia. Pobito i rozproszono bandę zostającą pod dowództwem Pola, a jego samego pojmano.

Homburg, 19. sierpnia. Przybył tu Król belgijski, i był powitany w dworcu kolei przez króla pruskiego.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

W zakładzie kontumacyjnym w Kozaczówce wybuchł księgosusz, przezco zostaje wzbronionym przypęd bydła rogatego z Rosyi na Kozaczówkę aż do dalszego rozporządzenia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. sierpnia 1869.

Jego c. i k. Mość najwyższem pismem odręcznem z dn. 15. b. m. raczył najmiłościwiej mianować kawalerami orderu złotego runa: swego kuzyna Arcyksięcia **Jana**, tudzież hrab. Franciszka **Meran**, landgrafa Jana **Fürstenberg**, hr. Alfreda **Potockiego**, fml. Tassilo hr. **Festetics Tolna** i jenerała jazdy Franciszka hr. **Hallera Hallerkeö**.

Jego c. i k. Apostolska Mość w uznaniu zasług patryotycznych, tudzież czynów pożytecznych dla ogółu i ludzkości raczył najmiłościwiej rozdać następujące odszczególnienia: godność tajnego radcy z uwolnieniem od taxy, księciu Władysławowi **Sanguszce**, tytuł i stopień radcy dworu z uwolnieniem od taxy Maurycemu hr. **Dzieduszyckiemu** radcy namiestnictwa we Lwowie, szlachectwo austryackie Meyerowi **Kallir** prezesowi izby handlowej brodzkiej; krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa Dr. Pawłowi **Brzezińskiemu** zastępcy dyrektora techniki w Krakowie, złoty krzyż zasługi z koroną ks. Jakóbowi **Zahajskiemu** zakonu OO. Bazylianów i b. dyrektorowi gimnazyum w Buczaczu, srebrny krzyż zasługi z koroną Janowi **Gwizdoniowi** przełożonemu gminy w Szarem, Janowi **Hawryszkiewiczowi** nauczycielowi szkoły ludowej w Niżankowicach, srebrny krzyż zasługi Janowi **Chodorskiemu** wójtowi gminy w Draganówce, Bartłomiejowi **Śledziowi** wójtowi gminy w Wierzchosławicach.

Dnia 18. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został LVIII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 138. Ugoda z dn. 27. lipca 1869, zawarta na podstawie ustawy z dn. 20. maja 1869 pomiędzy c. k. ministerstwem handlu i c. k. ministerstwem skarbu, reprezentującemi c. k. skarb z jednej strony, a radą zawiadowczą c. k. uprzyw. spółki kolei południowej z drugiej strony, względem wybudowania kolei z Villach do Franzensfeste i z St. Peter do Fiume.

Nr. 139. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dn. 7. sierpnia 1869, względem rozpoczęcia czynności urzędowych w sądzie powiatowym w Wurbenthal w Szląsku.

Nr. 140. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dn. 7. sierpnia 1869, względem upoważnienia expozytury głównego urzędu celnego w dworcu kolei w Brodach do postępowania meldunkowego.

Nr. 141. Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z dn. 8. sierpnia 1869, względem uzdolnienia na nauczyciela języka włoskiego, francuskiego i angielskiego w szkołach realnych, ważna dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, z wyjątkiem królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowem, tudzież Arcyksięstwa austryackiego poniżej i powyżej Anizy.

Część nieurzędowa.

W wycieczkach przeciw c. k. Namiestnictwu przybierających od pewnego czasu znamię jakoby z góry obmyślonej systematyczności i bezwzględnej konsekwencyi „Gazeta narodowa“ wytoczyła w numerach 210 i 211 z dnia 17. i 18. b. m. znowu dwie sprawy mające (podobnie jak wyjaśniona już dostatecznie w „Gazecie Lwowskiej“ sprawa zaprowadzenia języka urzędowego!) posłużyć (według „Gazety narodowej“) za świeży i niezbity dowód, jakoby teraźniejszy rząd krajowy na każdym kroku usiłował stawiać zapory uprawnionemu działaniu organów autonomicznych garnąc pod swoją władzę samowolne zarządzanie sprawami do zakresu działania tychże organów należącemi.

Zakreśliwszy sobie z góry powyższą konkluzyę zarzuca „Gazeta narodowa“ w zacytowanych numerach Szefowi c. k. Namiestnictwa, jakoby świeżo w dwóch sprawach, mianowicie co do wprowadzenia w życie fundacyi stypendyjnej zahypotekowanej na wsi Bogdanówce, a powtóre co do prawnego stosunku Rady szkolnej krajowej w obec rządu centralnego, dopuścił się podobnego „zamachu.“

Będąc z istotnym stanem rzeczy co do obydwóch pomienionych spraw bliżej obeznani, poczytujemy sobie za obowiązek, w interesie prawdy i dla należytego odparcia niesłusznych zarzutów przez „Gazetę narodową“ przeciw postępowaniu rządu podniesionych, dać niektóre wyjaśnienia.

W sprawie fundacyi stypendyjnej legatem ś. p. Paprockiego na wsi Bogdanówce zabezpieczonej „Gazeta nar.“ wychodząc z mylnego przypuszczenia, jakoby „cały zarząd fundacyami krajowemi i opieka i nadzór nad nieweszłemi jeszcze w życie przeszły obecnie od Namiestnictwa na Wydział krajowy“, powiada dalej: że szef namiestnictwa tłumaczył autonomię zawiadowstwa funduszami i fundacyami krajowemi z **reskryptów czasów absolutnych** (!) i nieznioslszy się nawet z Wydziałem krajowym, nie zapytawszy nawet o jego opinię, jak to dawniejsze rządy absolutne robiły (!?) nie przekonawszy się nawet dokładniej o prawdziwej wartości zapisanego majątku, sprzedał prawa fundacyjne za pierwszą mu ofiarowaną cenę.“

Część historyczno-statystyczna.

Przegląd czynności Komisyi fizyograficznej c. k. Towarzystwa naukowego krakowskiego w ciągu roku 1868.

(Ciąg dalszy).

Badania geologiczne przez odnośną sekcyę Komisyi przedsięwzięte rozciągały się w tym roku na zachodnią część Wielkiego księstwa Krakowskiego, oraz na warstwy karpackie w ropę obfitujące zacząwszy od Limanowy w Sandeckiem aż do Truskawca w Stryjskiem. Wypadki tych badań wraz z kartą geologiczną sekcya ogłosi w swoim czasie. Szanowny współpracownik p. Kreutz ukończył rozprawę o skałach plutonicznych w okolicy Krzeszowic, w której opisuje skały w Miękini, Zalesiu, Rybnie, Sance, Frywałdzie, Tenczynie, Rudnie, Porębie i w Alwerni. Prócz dokładnego opisu tych skał rzeczona rozprawa zawiera także ich oznaczenie, i tak skała w Miękini jest porfirem felzytowym, w Zalesiu, Rybnie, Sance i Frywałdzie skały plutoniczne są porfirami ortoklazowemi, skały te w Tenczynie, Porębie i Alwerni są porfirytami. Do opisu i oznaczenia skał Zalesia i Poręby dodany jest ich rozbiór chemiczny, dokonany przez radzcę górniczego, przewodniczącego w pracowni chemicznej c. k. Zakładu geologicznego we Wiedniu, p. Karola Hauera. Ważna ta rozprawa zamieszczoną będzie w sprawozdaniu na rok przyszły; przyczem należy nadmienić jeszcze, że na wielkiej karcie geologicznej Austryi, którą obecnie wydaje Zakład geologiczny wiedeński, skały wymieniane z okolic Krakowa, a także szczawnickie, oznaczają się według badań p. Kreutza; wyciąg zaś z powyższej pracy podany został przez tegoż badacza w *Verhandlungen der geologischen Reichsanstalt*, 1869, w nr. 7. Nadesłał też p. Kreutz Komisyi rozprawę o Tatrach i wapieniach ryfowych Galicyi, która jest owocem wycieczki jego spólnie z członkami Zakładu geologicznego wiedeńskiego w upłynionym roku odbytej. Tenże p. Kreutz sporządza dla Komisyi spis skamielin galicyjskich znajdujących się w gabinetach wiedeńskich.

Skamieliny miechocińskie podał Dr. Jachno; zbiór skamielin inwałdzkich otrzymała Komisya za pośrednictwem księgarni p. Jaworskiego w Krakowie i takowe również opisanemi będą. Nieco skamielin, zbiór rud i mapę geognostyczną Długoszyna zawdzięcza Komisya współpracownikowi swemu p. Aleksandrowi Godkowi i z pracy jego sekcya przy opisie geologicznym obwodu krakowskiego korzystać będzie. Znalezione również w latach 1865 i 1867 w rzece Wiszni pod Rudkami szczątki zwierząt przedpotowych dostały się do zbiorów Komisyi od Wgo Niedzielskiego.

Pod botanicznym względem badanemi były w roku ubiegłym: okolice Krządki przez Dra Jachnę od lat kilku pilnie tę ku północy wysuniętą część Galicyi badającego, brzegi Popradu przez Dra Rehmana, a nadewszystko obwody jasielski i sanocki przez zyskanego Komisyi pilnego współpracownika p. Knappa. Prócz tego pp. Turczyński i Sieradzki nadesłali dodatki do flory okolic Drohobycza i Iwonicza, p. Klöber wykaz roślin z okolicy Brodów, a p. Leigert leśniczy w Krządce bardzo pożądany zbiór wycinków z 27 gatunków drzew z okolicy Krządki. Zbiorek ten połączony ze zbiorkiem podobnym z Tatr i z Babiej Góry, własnością Dra Janoty będącym, stanowić może początek zbioru dendrologicznego. Zbiór taki, jak zapewne każdemu wiadomo, oprócz fizyograficznej ma nadto ważność w gospodarstwie powszechnem.

Badania kraju pod względem zoologicznym postępowały raz obranym torem, a ogłoszone w sprawozdaniu prace pp. Nowickiego, Hedemanna, Werbratskiego i Jabłońskiego świadczą, że nawet w okolicach już poprzednio badanych, znaleźć można wiele rzeczy nowych dla fauny tak tejże okolicy, jak dla fauny całego kraju. Dość liczne też dostały się Komisyi zbiory od p. Szyszkowskiego i znanych przewodników tatrzańskich Wali i Sieczki z Zakopanego. Tak te, jak i zbiorki pp. Werbratskiego i Schaittera zostały naukowo oznaczonemi. Bogaty spis ptaków i chrząszczy zebranych w dolinie Soły i Koszarawy nadesłał Komisyi p. Wachtl z Sopotni małej. Słowem, powtórzyć można, że dzięki gorliwości członków i współpracowników tej sekcyi, badanie kraju pod faunicznym względem żwawo i sumiennie postępuje.

Atoli jedna z najnaglejszych potrzeb Komisyi, którą najsłuszniej żywotną nazwać możemy, a mianowicie wynalezienie przyzwoitego pomieszczenia na zbiory fizyografii krajowej i pracownie przy układaniu i oznaczaniu przedmiotów przyrodniczych koniecznie potrzebnego, dotąd niestety załatwioną być nie mogła, ile że lokalu takiego obecnie w gmachu Towarzystwa naukowego nie ma, a na najęcie onego nie ma funduszu. Nagromadzające się coraz obficiej okazy rozmieszczone są po większej części w mieszkaniach członków Komisyi lub w gabinetach uniwersyteckich. Gdyby nie ta przeszkoda, zbiór płodów przyrodniczych kraju naszego, wkrótce mógłby stać się pożytecznym i zachęcającym bodźcem do uzupełnienia onego coraz bardziej. (C. d. n.)

Ile nam wiadomo, nie istnieje żadna ustawa, któraby orzekała, jak to twierdzi „Gaz. nar.“, jakoby zarząd fundacyami krajowemi i nadzór nad nieweszłemi jeszcze w życie, a więc w ogóle zakres Namiestnictwa jako najwyższej władzy fundacyjnej w kraju przeszedł obecnie od Namiestnictwa na Wydział krajowy. Przeciwnie wiadomo nam, iż gwoli oddania Wydziałowi krajowemu zarządu pojedynczych fundacyi stypendyjnych a względnie rozdawnictwa stypendyów **niektórych** fundacyi toczyły się w swoim czasie rokowania między c. k. rządem a Wydziałem krajowym, w skutek których za poprzedniem zezwoleniem ministerstwa oswiecenia z dnia 2. września 1868 pojedyncze fundacye stypendyjne wyszczególnione w obwieszczeniu c. k. prezydyum Namiestnictwa z dnia 5. kwietnia 1869 l. 1857, (zawartego w numerze 18. Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych) oddane zostały w zarząd Wydziału krajowego, przyczem ministeryum oświecenia, z wyraźnem zastrzeżeniem, iż fundacye stypendyjne nie mogą być uważane jako właściwy majątek krajowy,“ przyzwoliło, „by na podstawie poprzednio uskutecznić się mającej stosownej zmiany aktów fundacyjnych przeniesiono na Wydział krajowy także prawo rozdawnictwa względem tych fundacyi stypendyjnych, względem których to prawo wykonywał dotąd rząd, a względnie Namiestnictwo **ex titulo juris publici** t. j. w braku innej władzy lub osoby, którejby to prawo na mocy ustanowień fundacyjnych przysłużać mogło.“ Oddanie więc **niektórych** fundacyi stypendyjnych pod zarząd Wydzału krajowego nastąpiło nie na mocy ustawy lecz w skutek koncesyi uczynionej ze strony rządu na rzecz Wydziału krajowego. Z czego wynika, że c. k. Namiestnictwo jak przedtem tak i nadal pozostaje najwyższą władzą fundacyjną w kraju, wykonującą najwyższy nadzór nad fundacyami w ogóle, a zatem i nad fundacyami oddanemi w zarząd Wydziałowi krajowemu. Okazuje się tedy, że c. k. prezydyum Namiestnictwa wchodząc w układy z Drem Żywickim w celu wprowadzenia w życie fundacyi stypendyjnej zahypotekowanej na wsi Bogdanówce niepotrzebowało opierać się ani też opierało się na reskryptach „z czasów absolutnych“, lecz zupełnie po prawie z ścisłem zachowaniem dotyczących przepisów, a mianowicie po poprzedniem zbadaniu wartości hipoteki sobie postąpiło. Jeżeli zaś, jak „Gaz. nar.“ donosi, istotnie dla szczególnego zbiegu okoliczności powiodło się Wydziałowi krajowemu z własnej inicyatywy uzyskać od Dra. Żywickiego korzystniejsze dla pomienionej fundacyi warunki, tedy przekonani jesteśmy. że rząd krajowy daleki od tego, by w tym względzie z swej strony jakiekolwiek stawiał przeszkody, z całem uznaniem przyjmie takową ugodę, nie zrzekając się atoli bynajmniej przysłużającego mu wyłącznego prawa wprowadzenia w życie rzeczonej fundacyi i dalszego jej nadzorowania.

Co do stosunku Rady szkolnej krajowej do ministerstwa „Gaz. nar.“ zarzuca obecnemu szefowi namiestnictwa, że tenże miał oświadczyć, iż podziela zdanie ministerstwa oświecenia, według którego to ministerstwo jest wyższą instancyą decydującą na rekursa wniesione przeciw uchwałom Rady szkolnej krajowej. Przytem „Gaz. nar.“ dodaje, jakoby dawniejszy Namiestnik otrzymywał był już podobne żądania ministerstwa oświecenia, lecz nieudzielając ich wcale Radzie szkolnej, zwracać je miał sam ministerstwu z uwagą, iż rzecz ta nie należy do zakresu ministerstwa, lecz do ostatecznego rozstrzygnięcia Rady szkolnej.

Pominąwszy tę okoliczność, że Namiestnik, który jako pierwszy urzędnik administracyjny w kraju złożył przysięgę na wierność i posłuszeństwo Najjaśniejszemu Panu i Jego rządowi w obec odpowiedzialności ministerstwa sam temuż ministerstwu za czynności swoje urzędowe odpowiedzialny, nie może żadną miarą w sposób tak niezgodny z swojem urzędowem stanowiskiem wyłamywać się z pod powagi przełożonej władzy, — niepodobna przypuścić, ażeby w jakiemkolwiek państwie w obec wyższej władzy rządowej mógł istnieć organ administracyjny, ktoryby w sprawach jego zakresu dotyczących stanowczo i ostatecznie decydował. Byłoby więc anomalią nigdzie nie praktykowaną, gdyby Rada szkolna będąca według regulatywu swojego rządowym organem administracyjnym, bez wszelkiego podporządkowania pod władzę centralną, sama w sprawach szkolnych ostatecznie rozstrzygała.

Dnia 17. b. b. m. odbyło się 9. **posiedzenie delegacyi rady państwa** pod prezydencyą ks. Karola Auersperga. Na ławie ministeryalnej zasiadał Jego Excel. p. minister finansów dla całego państwa br. Becke. Na ławie reprezentantów rządowych był obecny Jego Excel. wiceadmirał Tegetthoff, kapitanowie statków liniowych Auerhammer i Ebram i kapitan fregaty Funk.

Na porządku dziennym obrady nad budżetem marynarki wojennej. Sprawozdawca Steffens przypomina, że preliminarz w stosunku do przeszłorocznego wykazuje zaoszczędzenie około 91.025 złr., co dowodzi starania około zaprowadzenia zak największych oszczędności. Przez ścisłe i stanowcze odgraniczenie pojedynczych tytułów możnaby też uniknąć przenoszenia pozycyi z jednego tytułu na drugi. Komisya budżetowa proponuje więc następującą rezolucyę: „Dla uniknienia pominionego przenoszenia należy wezwać c. k. ministerstwo, ażeby preliminarz marynarki w ten sposób uporządkowało, ażeby tytuły i pozycye odpowiadały rzeczonemu związkowi i łatwiejszemu przeglądowi.“ Że gaże oficerów marynarki powinny być podwyższone nie ulega żadnej wątpliwości ale przeciwko podwyższeniu gaży oficerów sztabowych podniesiono wiele wątpliwości. Komisya zdecydowała się więc przyjąć drogę środkową i proponuje następującą rezolucyę: „Podwyższenie gaży dla oficerów marynarki, audytorów i lekarzów aż do rangi majora zostaje pozwolone podług przedłożenia rządowego.“ W jeneralnej debacie zabierał głos br. Wüllerstorff, przemawiając za wnioskami rządowemi co do podwyższenia gaży oficerów marynarki. Br. Wüllerstorffa popierał br. Pascotini. Dr. Rechbauer przemawiał przeciwko wnioskowi rządo-

---

Dokumenta i dyplomy.

W i e l i c z k a.

Rok 1633.

Władysław IV. zatwierdza rozporządzenie Zygmunta Augusta, ustanawiające porządek w użytkowaniu z dochodów miejskich wielickich przez radźców.

1 2 **Vladislavs** | **Qvartvs** Dei Gra(ti)a Rex Poloniæ, Magnus Dux Littuaniæ,
Russiæ Prussiæ Masouiæ Samog(iti)æ Liuon(iæ)q(ue) Nec non Suecor(um)
Gottor(um) Vand(a)l(orum)q(ue) h(æredita)rius Rex Electus Magnus Dux Mo-
3 schouiæ. | Significamus pr(æse)ntibus l(ite)ris n(ost)ris quorum interest Vni-
uersis et Singulis Quod cum Ser(enissi)mus Diuæ memoriæ Sigismundus Au-
4 gustus Rex Poloniæ antecessor Noster, omnia Jura Priuilegia | Civitatis **Vie-
licien**(sis) confirmauerat, ordinationemq(ue) omnium et singulorum reddituum
prouentuum et mulctarum Ciuilium Magistratui Ciuitatis præfatæ æqualiter uti-
5 fruen(dorum) constituerat | Cum uero nobis nomine nonnullorum Consulum
expositum sit, eos in usu eorundem reddituum et prouentuum (p(ræse)rtim in
6 possessione Institarum Salinacearum) iuxta Jura et Priuilegia pro|pter exortas
quasdam controuersias ad pr(æse)ns non esse. Supplicassentq(ue) nobis hu-
millime, ut hoc idem Priuilegium auth(oritat)e N(ost)ra Regia approbare, con-
7 firmare, et ratificare dignaremur. Nos Sup|plicationi eorum uti iustæ benigne
annuen(tes) præfatum Priuilegium in quantum Juris est, et us(us) ei(us) ha-
bet(ur) no(n) secus ac si hic de verbo ad uerbum inscript(um) et insert(um)
8 fuisset, approbamus, confirmamus | ac ratificamus perpetuis temporibus et in
æuum. Qvod omnibus et singulis quorum interest præcipuè uero Magistratui
Ciuili **Vielic**en(si) ad notitiam deducimus, mandan(tes), ut omnes Consules |
9 Ciuitatis eiusdem, iuxta hoc Priuilegium, æqualiter omnibus et singulis prouen-
tibus p(ræse)rtim uero Institis Salinaceis quilibet eorum per senium uta(n)-
10 t(ur) Et ij qui priuata authoritate con(tra) Jura | et Priuilegia, inscriptiones
sibi et Successoribus suis super eadem Instita Salinacea obtinuerunt cassent
et annihilent cassariq(ue) et annihilari diligenter curent Pro gr(ati)a N(ost)ra
11 et sub poenis con(tra) uiolatores Priuilegiorum sancit(is). In cuius rei fidem
pr(æse)ntes manu N(ost)ra subscr(ipt)as Sigillo Regni communiri iussimus.
12 Datum **Varsauiae** die Vigesima Octaua Mensis Aprilis Anno Do|mini
MDCXXXIII° Regnorum N(ost)rorum Poloniæ et Suecie anno Primo.

Vladislaus Rex
Christophorus Lode
Secr(etariu)s reg(iæ) M(ajes)t(a)tis mp.

Napisy:

na zagiętce po prawej stronie z góry:

Confirm(ati)o Priuilegij Sigismundi Augusti Con|sulibus Vielicien(sibus)

na odwrotnej stronie dokumentu:

Confirmatio Jurium Serenissimi Vladislai quarti | Regis.

Nro. 72 Visum. Confirmatio Jurium Ciuib(us) *y abij Raycy Wieliccy zarowno* partici|pent ex prouentibus | *y Jatki* per Senium.

***Władysław IV.** z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza, Żmójdzi i Łotwy, a Szwedów, Gotów i Wandalów dziedziczny Król, Wybraniec na wielkie księztwo moskiewskie, — Oznajmiamy tym listem Naszym wszem wobec i każdemu zosobna, którym wiedzieć należy: Ponieważ Najjaśniejszy świętej pamięci Zygmunt August Król polski, Poprzednik Nasz, wszystkie prawa i przywileje miasta **Wieliczki** był potwierdził, i porządek, iżby ze wszystkich i pojedynczych dochodów, pożytków i win miejskich Urząd Miasta pomienionego zarówno użytkował, ustanowił; niektórzy wszakże Radźcy Nam przedłożyli, iż z powodu powstałych sporów pewnych, w używaniu tychże dochodów i pożytków, a zwłaszcza w posiadaniu ław solnych nie są teraz wbrew prawom i przywilejom, i abyśmy ów przywilej powagą Naszą królewską uznać, wzmocnić i zatwierdzić raczyli, najuniżeniej Nas upraszali: więc przychylając się łaskawie do ich prośby jako słusznej, uznajemy, umacniamy i potwierdzamy wspomniony przywilej po wieczne czasy i wieki o ile prawo dozwala i w używaniu jest, a to tak jakby tu dosłownie wypisany i umieszczony był. Co wszem i każdemu zosobna, których się to tycze, a zwłaszcza Urzędowi miejskiemu **wielick**iemu do wiadomości podając, rozkazujemy, aby wszycy Radźcy tegoż Miasta, stosownie do przywileju, zarówno ze wszystkich i pojedynczych dochodów a osobliwie z ław solnych według starszeństwa użytkowali, i aby zapisy tych, którzy je na wspomnionych ławach solnych dla siebie lub dla spadkobierców swoich własnemi uzyskali zabiegi, znieśli i unieważnili, tudzież znieść i unieważnić usilnie starali się dla łaski Naszej i pod karami na gwałcicieli przywilejów ustanowionemi. W dowód czego niniejsze swoją ręką podpisawszy, pieczęcią koronną ztwierdzić rozkazaliśmy. Dano w **Warszawie** dnia dwudziestego ósmego miesiąca kwietnia lata Pańskiego **1633**go, a w pierwszem królestw Naszych polskiego i szwedzkiego.*

***Władysław** Król*
Krzysztof Lode
Sekretarz Królewskiej Mości rs.

Potwierdzenie przywileju Zygmunta Augusta Radźcom wielickim.

Potwierdzenie praw przez Najjaśniejszego Władysława IV. Króla.

Lba 72. Widziano. Potwierdzenie praw Mieszczanom, i aby Radźcy wieliccy zarówno użytkowali z dochodów miejskich, i z jatek według starszeństwa.

Pergamin, obejmujący powyższą osnowę, mierzy u góry 409, u dołu 406, z lewej strony 178 a z prawej 172 milimetrów. Pismo w kilku miejscach zupełnie niemal wypełzło. Pieczęć zawieszona była na sznurku.

Wolański Franc. Ksawery.

wemu. W końcu bronił wiceadmirał Tegetthoff wniosku rządu. Przy głosowaniu przyjęto wniosek większości.

Następnie przyjęto wszystkie pozycye wydatków zwyczajnych bez debaty podług preliminarza rządowego.

Przy budżecie wydatków nadzwyczajnych wywiązała się żywa debata co do oznaczenia stałego stanu floty. Komisya proponuje milion, Wüllerstorff dwa miliony, Wrbna popiera propozycyę rządową, która żąda 2,740.000 złr. Wiceadmirał Tegetthoff oświadcza, że gdyby przyjęto wniosek komisyi, to przedłożony plan floty stałby się iluzyą. Przy głosowaniu odrzucono wniosek Wüllerstorffa i Wrbny a przyjęto wniosek komisyi. Inne tytuły przyjęto podług wniosków komisyi, poczem i cały budżet marynarki wojennej został przyjęty.

Wrbna postawił wniosek, aby polecić prezydentowi, żeby Jego c. k. Mości z powodu urodzin wyraził w imieniu delegacyi uczucia wiernego poddaństwa. Wniosek ten przyjęto przez aklamacyę.

— Dnia 17. b. m. rozwiązał fml. br. Wetzlar batalion milicyi terytoryalnej tryestyńskiej na równinie pomiędzy Opezina i Prosecco. Batalion wojska liniowego wyruszył dla przyjęcia chorągwi. Br. Wetzlar miał przemowę, w której podniósł zasługi batalionu milicyi. Komendant Mawoner odpowiedział wyrażając podziękowanie w imieniu milicyi i zapewniając o jej wierności dla monarchy. Następnie zabrał głos podesta Angeli, a mowę jego przyjęto okrzykami na cześć jego i miasta. Nakoniec oddano chorągiew przy odgłosie muzyki, grającej hym narodowy.

„Times" zamieszcza bardzo obszerny artykuł wstępny poświęcony stuletniej rocznicy urodzin Cesarza Napoleona. W artykule tym przedstawiono peryod w którym „największy mąż współczesny" ujrzał światło dzienne jako najsmutniejszy w historyi ludzkości; skreślono pogląd na początek i historyę pierwszego cesarstwa, a następnie wyświecono dzieła wojenne — tudzież czynności dyplomatyczne i administracyjne teraźniejszego cesarza Francuzów. Dalej zawiera ten artykuł następujące ustępy:

„Stanowisko Francyi dzisiaj, pod żadnym względem nie jest mniej pomyślne jak za Ludwika Filipa. Francya ma dobrą armię, dobrą flotę, dobrą broń, okręty pancerne, zaprowadza ćwiczenia wojskowe, karność, wykształcenie. Dawne jej granice zostały nienaruszone. Góry śniegiem okryte, bałwany morskie, tudzież plemiona równie dumne jak Francuzi, nie pozwalają rozszerzyć dalej tych granic. Z jednej strony mogłyby się odsłonić widoki. Tak przynajmniej sądziła Francya w ciągu ostatnich lat 200. Czyniła próbę w tym względzie, ale zawsze cofnąć się musiała. Mądrość każe w takich okolicznościach poprzestawać na tem co się ma i czynić cnotę z oczywistej konieczności.

Tymczasem Francya korzysta z dobrodziejstw pokoju. Czegoż miałaby jeszcze oczekiwać? Wprawdzie Napoleonowie nie wzbudzili wieku Augusta, ale to nie każdemu dozwolone. Nawet i August nie stworzył swego wieku, lecz wiek wydał Augusta. Literatura francuska przekłada wolność nad zaszczyty Augusta. Cesarz czyni, co może. Teatr, wystawy, budowle publiczne, kościoły, pomniki, muzea, słowem wszystko, o czem myślał Napoleon I co Burboni zaczęli, to Napoleon III. przyprowadził do skutku. Od Francyi zależy postępować ścieszką pokoju, i zdążać do dobrobytu narodowego."

Do „Gazety kolońskiej" piszą z Paryża pod d. 15. b. m.: Dzisiejszy dzień świąteczny minął bez żadnego zaburzenia. Tłum, który wszystkie ulicy zalegał był ogromny. Bulwary, ogród Tuileriów, plac Concordia, pola elizejskie przepełnione były niezliczonym tłumem ale wszędzie panował najzupełniejszy spokój i nigdzie nie przyszło do okrzyków lojalnych albo kontrdemonstracyi. Na polu marsowem, gdzie właśnie w tym roku odbywały się festyny ludowe, mało było publiczności. Pole marsowe leży bowiem nieco zadaleko za miastem więc dopiero około godziny 5tej wzmógł się ruch i w tem miejscu. Na przedmieściu św. Antoniego i Barrière du Trône, gdzie się także festyny ludowe odbywały panowała większa wesołość. Tam nie było także dotychczas przynajmniej żadnej demonstracyi, a policya, która się w tem miejscu demonstracyi spodziewała zawiodła się najzupełniej. W kościele N. P. Maryi (Notre Dame), gdzie Tedeum odśpiewano, znajdował się cały wyższy świat urzędowy. Wchód do kościoła otoczyli huzary. W kościele przestrzegała porządku gwardya narodowa. Wszystkie korporacye państwowe przybywały do kościoła z eskortami wojsowemi. Niezmierny tłum ludu znajdował się tam, ale mimo dekretów cesarskich ogłoszonych w dzisiejszych dziennikach urzędowych nie rozległ się ani jeden okrzyk: Vive l'Empereur. Tłum zachował się spokojnie i milcząco. Teatra, w których odbywały się przedstawienia bezpłatne. były przepełnione widzami. Nacisk jednak nie był tak wielki jak dawniej, bo o 5tej godzinie można było jeszcze znaleść miejsce w wielkiej operze. Weteranów cesarstwa nie brakło oczywiście na żadnem miejscu, gdyż szło tu o uczczenie stuletniej rocznicy urodzin ich półboga. Około 150 ludzi udało się w starych mundurach i porządku wojskowym, z bębnami na czele do domu Inwalidów, gdzie obchodzono dokoła grób Cesarza. Widok ten wzbudził u Francuzów, którzy już teraz jak się zdaje nie tak bardzo dbają o sławę, uśmiech politowania a niektórzy nawet zapomnieli się tak dalece, że śmieli się wprost z tych „szczątków pełnych sławy i rozgłosu." Tłum zdaje się dzisiaj bardzo dobrze bawić, toż wieczór dzisiejszy przejdzie bardzo wesoło. Największa wesołość panuje między gamenami paryzkimi, którzy do sytu korzystają z dzisiejszej pobłażliwości policyi. Dzień dzisiejszy jest jednak największem świętem dla żebraków i ulicznych muzykantów, którzy dzisiaj mogą krążyć do woli po wszystkich ulicach. Lecz i ci są tak samo niewdzięczni jak wszyscy, którym ogłoszono dzisiaj amnestyę, bo nie krzyczą także Vive l'Empereur. Ta obojętność ludności Paryża dziwić musi każdego, gdyż znajduje się tam obecnie ogromna ilość przybyłych z prowincyi a wielka część Paryżanów tak zwani: irreconciliables (nieprzebłagani), opuścili Paryż.

„Journal officiel" ogłasza szereg dekretów amnestyi, które wszystkie datowane są dnia 14. sierpnia. Pierwszy z tych dekretów, o którym donoszono już drogą telegraficzną opiewa dosłownie jak następuje: „Napoleon etc. W zamiarze uczczenia aktem, który odpowiada moim uczuciom 100letniej rocznicy urodzin Napoleona I. rozporządziliśmy i rozporządzamy, co następuje:

Art. 1. Zupełną i całkowitą amnestyę od wszystkich wyroków, które do dnia dzisiejszego wydane były, albo wydane być mają za:

1. polityczne zbrodnie i przekroczenia;

2. przestępstwa i przekroczenia w sprawach prasowych i przeciwko policyi drukarskiej, oraz popełnione przez zgromadzenia publiczne i związki;

3. przestępstwa i przekroczenia popełnione w sprawach cłowych, pośrednich podatków, gwarancyi na złoto i srebro, lasowe, rybackie, łowieckie i przeciwko ustawom drogowym;

4. przekroczenia w służbie gwardyi narodowej.

Art. 2. Amnestya ta nie będzie zastosowaną do zwrotu kosztów śledztwa i wynagrodzenia za poniesione szkody skutkiem prawomocnych wyroków sądowych. Oraz nie może w żadnym wypadku być przeciwstawioną prawom trzecich osób. Złożone do dnia dzisiejszego sumy nie będą zwrócone.

Art. 3. Nowym ministrom poleca się wprowadzić w wykonanie tę amnestyę."

Dekret ten podpisany jest przez wszystkich ministrów, a więc przez marszałka Vaillant, Magne, Chasseloup-Laubat, Forcade, Rigault de Genouilly, Gressier, Duvergier, ks. Latour d'Auvergne, Bourbeau, Alfreda Le Roux.

Inne dekrety odnoszą się de armii i floty. Niektóre grupy dezerterów i takich, którzy się źle zachowywali otrzymują zupełną amnestyę. Innym dany jest termin stawienia się od 3 do 18 miesięcy podług tego, czy się znajdują we Francyi, w Europie, albo w innej części świata. Po upływie tego terminu będą ci, którzy z amnestyi nie korzystali na nowo ścigani sądownie. Dalej ogłasza „Journal officiel" dekret cesarski datowany d. 11. b. m., mocą którego przenosi się na kanclerza wielkiej pieczęci i na ministra sprawiedliwości kontrasygnowanie dekretów, które senat albo ciało ustawodawcze zwołują, odraczają, zamykają albo rozwiązują, redakcya i pomnożenie protokołów rady ministrów i przysięgi składanej w ręce cesarza, administracya pensyi i administracya finansowa rady stanu. Naostatek podaje tenże dziennik urzędowy jeszcze szereg nominacyi w legii honorowej.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 19. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 40 c. do 8 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 20 c. do 5 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c. do 3 złr. 60 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ℔ 5 złr. 20 c. do 5 złr. 40 c., koniczyna 180 ℔ 42 złr. — c. do 43 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 50 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 60 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c.

Ceny targowe w miesiącu lipcu:

	Miejsce targu:									
	Brzeżany		Narajów		Bóbrka		Chodorów		Kozowa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walnta austryacka									
Mec pszenicy	3	72	3	50	3	50	4	.	3	.
„ żyta	2	47	2	50	2	.	2	20	2	50
„ jęczmienia . .	2	6	2	25	2	.	1	75	2	10
„ owsa	1	73	1	50	1	60	1	60	1	80
„ hreczki . . .	2	36	2	25	2	75	2	.	2	10
„ kukurudzy . . .	2	50		.	.	.	2	20	.	.
„ ziemniaków . .	1	4		60	1				.	.
Grochu	2	62	2	.	1	80	.		2	.
Cetnar siana . . .	1	87	1	50	1	40	1	25	1	20
Sąg drzewa twardego	5		4		6		5	20	6	.
„ „ miękkiego	3	75	2		5	.	4	15	5	.
Funt mięsa wołowego		16	.	16		16		16	.	14
Miara wina . . .		90	.	75		.	.	.	1	80
„ piwa		18		16	.	20				12
Wyrobnik z wiktem		30		.	.					.
„ bez wiktu .	.	40		40	.	.				.

Kronika.

(Obchód urodzin Najjaśniejszego Pana w Złoczowie.) Uroczystość zapowiedziały o świcie wystrzały moździerzowe. O godz. 9. odprawiono w kościele obrz. łac. solenne nabożeństwo, odspiewano Te Deum i hymn ludu. Na nabożeństwie było obecne c. k. wojsko, wszystkie władze rządowe, wydział rady powiatowej, zwierzchność gminna tudzież wszystkie stany ludności. Po nabożeństwie oficerowie i członkowie reprezentacyi powiatowej udali się do c. k. starostwa gdzie w ich obecności starosta rozdał 6 inwalidom zapomogi z fundacyi Andrzejowskiego po 25 złr. 20 c. — Dla uświetnienia uroczystości gmina izraelicka ofiarowała po pół funta mięsa dla każdego żołnierza miejscowej załogi a oprócz tego pan Hersz Pundyk pierwszy członek starszyzny żydowskiej a oraz dzierżawca propinacyi ofiarował dla załogi 4 wiadra piwa i odpowiednią ilość wódki.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie Dnia 17. b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądu p. Petuł, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Jakubowski, obrońcy prof. Dr. Rulf i adw. Dr. Białoskórski) Hryń Greniuch, urlopnik od pociągów, z Powały pod Żółkwią, 22 l, stanu wolnego, ob. gr. kt. i Wolf Altschüller karczmarz z Manasteru 25 l., ojciec 5 dzieci, izraelita. W marcu 1868 r. zgorzał pewnej nocy w Powale dom Józefa Altschüllera z sprzętami i zbożem. Szkoda po odtrąceniu kwoty asekuracyjnej wynosiła 324 złr. Ogień wybuchł zewnątrz i widocznie był podłożony. Podejrzenie padło na Greniucha i ten, nietylko pozasądownie lecz i przed sędzią śledczym w Żółkwi przyznał się, że ogień podłożył, a to w skutek kilkakrotnej namowy brata poszkodowanego, Marka Wolfa Altschüllera, karczmarza i dzierżawcy folwarku klasztornego Monaster. Greniuch utrzymuje, że Wolf Altschüller obiecał dać mu za to 10 złr. lub kożuch, ale gdy po pożarze przyszedł do niego po nagrodę, dał mu tylko asygnacye na 1 złr. do Dworzy Bogenowej mleczarki w Żółkwi. W skutku tego zeznania Wolf Altschüller został także uwięziony lecz wszystkiemu zaprzecza stanowczo. Sąd skazał Greniucha na 5 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 7 lat), Altschüllera zaś nieuznał winnym.

Oszustwo, Od 13. do 17. b. m. stawał przed sądem 5 sędziów (prezyd. radca sądowy p. Petuł, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Zubrzycki, obrońca pan prof. Dr. Rulf) Michał Seńkowski, właściciel realności i introligator we Lwowie, 56 l., ojciec 3 dzieci, obrz. rz. kat., już raz karany za sprzeniewierzenie i raz za oszustwo oskarżony ale z braku dowodów uwolniony. Oskarżenie opiewa:

Dnia 20. sierpnia 1864 zawarty został kontrakt między kupcem p. Jürgensem, właścicielem drukarni panem Winiarzem i oskarżonym względem zawiązania spółki do fabrykowania papieru nad stawem Pełczyńskim we Lwowie, przyczem postanowiono, aby w sporach z tej umowy wynikłych sąd polubowny rozstrzygał, i obrano kupca i właściciela browaru p. J. Kleina na sędziego polubownego. Gdy więc powstał spór wskutek żądania p. Jürgensa, aby mu zwrócono kwotę na rzecz spółki wyexpensowaną, zawyrokował p. Klein w czerwcu 1867, by spółka wypłaciła panu Jürgensowi w 14 dniach kwotę złr. 23.670 wraz z 6% odsetkami, który to wyrok wszyscy spólnicy jako ostateczne orzeczenie przyjąć mieli, bo się do tego zobowiązali, co też p. Winiarz uczynił, jakkolwiek wyrok ten był dla niego uciążliwy. Michał Sen-

kowski jednak w lipcu 1867 r. wytoczył proces przeciw pp. Kleinowi i Jürgensowi o unieważnienie tego wyroku, w skutek czego sąd krajowy lwowski orzekł, że wyżej przytoczony wyrok polubowny co do osoby Seńkowskiego tylko wtedy za nieważny uznanym być może, jeżeli pozwanym p. Kleinowi i Jürgensowi nie uda się dowieść przez przysięgę główną, „że p. Klein jako sędzia polubowny o złożeniu u niego przez p. Jürgensa rachunków fabryki przed wydaniem wyroku zawiadomił Senkowskiego, i tegoż zawezwał, aby na takowe swe uwagi poczynił lub obronę wniósł.“

Do złożenia tej przysięgi zgłosił się Seńkowski dnia 31. stycznia b. r., i wykonał takową dnia 9. marca b. r. Świadkowie pp. Felix Piątkowski, Karol Wiszniowski, Jürgens i Klein zeznali jednak, i to pierwsi 3 pod przysięgą, że p. Klein zawiadomił przed wydaniem wyroku polubownego kilkakrotnie Seńkowskiego o złożeniu rachunków, a podług zeznań tych świadków, jak i wedle zaprzysiężonych podań p. Trompeteura i Winiarza był Seńkowski podczas przyglądania tych rachunków 4 do 5 razy obecnym, został przez p. Kleina do robienia swoich uwag wezwanym i robił takowe bez ustanku. Z tego wypływa, że Seńkowski złożył krzywą przysięgę, i zamierzał wyrządzić p. Jürgensowi znaczną szkodę. Seńkowski został uwięziony, i dopiero po ukończeniu śledztwa puszczony za kaucyą na wolną stopę.

W toku śledztwa i rozprawy wypiera się Seńkowski złego zamiaru. Prokuratorya wnosi karę 6 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Sąd skazał obwinionego na 8 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu.

— P. Rajmund **Dornbach**, pensyonowany c. k. radca sądu krajowego wyższego i właściciel dóbr Żuków nadesłał do jeneralnej komendy we Lwowie 12 złr. dla wręczenia tej kwoty najstarszemu wiekiem inwalidzie w c. k. domu inwalidów we Lwowie, z wezwaniem, aby zachęcił swoich towarzyszów do pomodlenia się wraz z nim za Najjaśniejszego Pana i dynastyę w dniu urodzin Jego Ces. Mości.

— Rada powiatowa złoczowska na posiedzeniu w d. 6. b. m. unieważniła wybów Mikołaja Fedorskiego wybranego na członka tejże rady w miejsce Dr. Emanuela Schrenzla.

(Szczególne wypadki śmierci.) W Oskrzesińcach w pow. kołomyjskim dn. 13. b. m. utonął w kąpieli 6letni chłopiec.

(Pożar.) Dn. 10go b. m. zgorzała w Trembowli szopa wartości 50 złr., ogień miał być podłożony.

Ostatnia poczta.

Hermansztad, 18. sierpnia. Dzień urodzin Najjaśniejszego Pana obchodzono tu z wielką uroczystością. Metropolita Schaguna dał wielki obiad a gmina zawotowała dla załogi żołd gratis.

Paryż, 18. sierpnia. Cesarz prezydował dziś na posiedzeniu Rady ministrów.

Florencya, 18. sierpnia. Zapewniają, że w przyszłym tygodniu będzie ogłoszony dekret względem zamknięcia sesyi izb.

Wielki książę Konstanty odjechał wczoraj do Korfu do Wenecyi.

Madryt, 18. sierpnia. Kapitan jeneralny Walencyi doniósł, że dziś ma przybyć do Walencyi 58 jeńców karlistowskich, między tymi 3 księży.

Konstantynopl, 17. sierpnia. Zapewniają, że nadeszła odpowiedź wicekróla Egiptu na list wielkiego wezyra i ma być zupełnie pomyślną.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19 sierpnia.

Hotel George: PP.: Hr. Dzieduszycki Stan., z Niesluchowa. - Hr. Mniszek Wład., z Przemyśla. — Cywiński Jerzy, z Płotycz. — Pastya Karol, z Moldawy. — Swistelnicki Karol, z Wiednia. — Wolański Wład., z Rzepiniec. — Faust Teodor, z Pragi. — Meray Wanda, z Tarnopola.

Hotel europejski: Bryliński Łucyan, z Podola ros. — Kruszyński Ludwik i Radzimiński Zygm., z Rosyi. — Papara Henryk, z Zubowmostów.

Hotel Langa: Weydlich Alfons, z Rosyi — Helle Karol, z Morawy.

Hotel angielski: Hr. Zichy Dominik, z Siedmiogrodu. — Bielski Włodz., z Wiednia. — Bogdanowicz Robert, z Lilatyna. — Donigiewicz Ant., z Bazaru — Serwiński Józef, z Podola ros. — Schnirch Edward, z Mikuliniec. — Potocki Miecz., c. k. konserwator, z Kocinbiniec.

Hotel Kuhna: Osolski Stan., z Zazamcza. — Switalski Ferd., c. k. radca sądu kraj., ze Sambora.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. sierpnia.

PP. Hr. Komorowski Franc., do Łuczyc. — Bartmański Feliks, do Tadania. — Kopczyński Ign., do Roznoszyniec — Niezabitowski Włodz., do Uherec. — Ochocki Kalikst, do Białobóżnicy. — Rozwadowski Stan., do Gurowice. — Stamfest Wacław, do Krypy. — Seredowski Wiktor, do Ostobusza. — Winnicki Leop., do Lisek. — Załęski Wal., do Drohomyśla. — Baranowski Max i Bieliński Robert, do Hrubiszowy. — Zajączkowski Wład., prof., do Warszawy. — Varist Edw. c. k. papitan. do Złoczowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. sierpnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.53	+12.2	94.	PnZ b. sł	10
2. god. po poł.	326.84	+15.6	79.	Z. „	8
9. god. wiecz.	327.18	+12.6	95.	PnW. „	7

Deszcz: 0."'76.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 19. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	279	—	279	—	279	—	280	—
„ kol. lw.-czern.	209	50	209	50	209	50	210	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	111	50	112	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	93	—	93	50
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	91	75	92	30
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	70	80	15
Banku hip. gal.	—	—	—	—	93	50	93	90
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	93	—	93	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	75	25	75	85
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	50
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	79	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	85	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	95
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	5	10	18
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	55	1	56
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	50

(Pozycye od „Akc. gal. kol. żel.“ do „kol. lw.-czern. II.“: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. sierpnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.90	72.—
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	246.50	247.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	246.50	247.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	92.—	92.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.—	101.10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103.50	104.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	124.25	124.50
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	93.25	93.75
Bukowiny	75.—	75.50
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	92.75	93.25
Siedmiogrodu	80.—	80.50
Węgier	81.—	81.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	394.—	395.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	310.—	313.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	918.—	922.—
Banku narodowego	766.—	767.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	622.—	624.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	110.—	112.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	193.50	194.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2305	2310
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	272.—	272.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	208.50	209.
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	408.—	410.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	272.40	272.60
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.—	109.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	79.50
Gal. banku hyp. po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	94.90	95.10
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	92.—	92.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	93.50	94.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.75
„ „ „ „ „ w. a.	92.—	92.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	103.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	95.80	96.20

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.50	163.—
Clarego po 40 zł. m.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	96.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k	35.—	36.—
Fundacya szpit. Arcyksiężna Rudolfa	15.25	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois „ 40 „ „	34.—	34.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	22.50
Windischgratza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.70	102.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.80	103.—
Hamburg za 100 M. B.	90.80	90.90
Londyn za 10 ft. szt.	123.90	124.—
Paryż za 100 fr.	49.20	49.25

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	$5.91^1/_2$	$5.92^1/_2$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.94	$9.94^1/_2$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.—	121.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	75
„ „ z procentami z maja i listopada	62	75
„ „ w srebrze	71	90
Losy z 1860. roku	100	90
Akcye banku wiedeńskiego	769	—
„ „ kredytowego	308	20
Londyn 10 funtów szterlingów	124	—
Srebro	121	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	93

DZIENNIK URZĘDOWY.

1843) **Edikt.** (3)

Nr. 30297. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen, auf den Namen der Dankowicer l. Pfarre lautenden vinculirten westgalizischen Grundentlastungs-Obligation Nro 2007 lit. A. dtto 1. Novembr 1855 über 3180 fr CM. aufgefordert, solche binnen einem Jahre, sechs Wochen und drei Tagen diesem Gerichte vorzulegen, widrigens dieselbe nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist amortisirt werden wird.

Von dem k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 26. Juni 1869.

(1865) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 9118. Ces. król. sąd obwodowy Tarnopolski zawiadamia niniejszem, że przeciw Katarzynie z Milewskich Morysonowej, z miejsca pobytu i życia nieznanej, a w razie jej śmierci przeciw jej z życia, nazwiska i imion, tudzież z miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom i prawonabywcom pp. Alojzy i Jan Olszańscy pod dniem 1. sierpnia 1869 l. 9118 pozew o wyextabulowanie i wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Kupczyńce Dom. 477, pag. 425 n. 4 on. z mocy kontraktu dzierżawnego z dnia 24go czerwca 1806 zaintabulowanego prawa trzechletniej dzierżawy 30 poddanych i 250 morgów płaszczyzny wraz z odnoszącemi się do tego prawami wnieśli.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dr. Maxa, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszt tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 4. sierpnia 1869.

(1904) **Kundmachung.** (1)

Nro. 12417. Vom Gemeinderathe der Landeshauptstadt Brünn wird hiermit bekannt gemacht, daß der nächste, das ist fünfte Jahrmarkt in der inneren Stadt Brünn präcise am 30. August zu beginnen und am 11. September zu enden habe, und daß keine besonderen Auspackstage stattfinden.

Brünn, am 9. August 1869.

(1903) **Obwieszczenie.** (3)

L. 1361. W celu wydzierzawienia prawa propinacyi w obrębie miasta Bochni z przedmieściem Podedworze, tudzież w wsiach przyległych Wojtowstwo, Chodeniec i Trinitatis na trzyletni peryod, począwszy od 1go stycznia 1870 r. do ostatniego grudnia 1872 r. odbędzie się publiczna licytacya w kancelaryi zwierzchności miejskiej 12. października 1869 we wtorek o 10tej godzinie przed południem.

Cena wywołania wynosi 20154 zł. w. a. rocznie, 10proc. wadyum zaś 2015 zł. w. a.

Warunki licytacyi mogą być przeczytane w kancelaryi miejskiej.

Bochnia, dnia 11. sierpnia 1869.

(1923) **Obwieszczenie.** (1)

L. 12174. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pani Karolina Brandt i Jan Brandt imieniem nieletnich Rudolfa i Henryki Brandtów, zaś ś. p. Karolina, Franciszka i Amalia Brandt, tudzież Joanna Siedlecka w imieniu własnem przeciw Katarzynie z Szajnoków Kwiatkowskiej, Wincentemu Kwiatkowskiemu, Franciszkowi Baliszewskiemu, Rozalii z Żurawskich Kopcińskiej, Mirli Bernbaum, Chaje Fak, Esterze Reitzes i Józefowi Schönfeld, a w razie ich śmierci spadkobiercom ich niewiadomym względem ekstabulacyi sum 10.000 złp. wraz z jej nadciężarami z stanu biernego dóbr Sadkowa góra skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 19. listopada 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych a w razie ich śmierci spadkobierców ich jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata Dra. pana Kapiszewskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali, i tutejszemu sądowi oznajmili, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 5. sierpnia 1869.

(1910) **E d y k t.** (1)

L. 2068. C. k. sąd powiatowy w Krościenku ogłasza, iż na dniu 2. sierpnia 1869 zmarł w Szczawnicy wyżnej Cezary Radziejowski, registrator z Kamieńca podolskiego, tudzież, iż dla masy leżącej pan Wojciech Ludwik Andrusikiewicz z Krościenka kuratorem ustanowionym został.

Wzywa się zatem spadkobierców, legataryuszów i wierzycieli, poddanych austryackich, którzyby sobie rościli pretensye do powyższej masy, aby takowe tem pewniej w ciągu trzech miesięcy zgłosili, w przeciwnym bowiem razie majątek spadkowy albo właściwej władzy sądowej rossyjskiej, albo tym osobom, któreby się wykazały dokładnem uprawnieniem swej władzy sądowej jako do odbioru uprawnione, wydanymby został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krościenko, dnia 7. sierpnia 1869.

(1917) **E d y k t.** (1)

Nr. 8689. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę Feliksa Barczewskiego, do której p. Aniela Barczewska, częściowa prawonabywczyni Mieczysława hrab. Dzieduszyckiego, tudzież Mieczysław hr. Dzieduszycki przystąpili, do wykazania płynności, pierwszeństwa tabularnego wierzytelności na dobrach Żuków i Żukocin, w powiecie Obertyńskim położonych zahypotekowanych, tudzież do przekazania w myśl §. 59. patentu z dnia 8. listopada 1853 kapitału indemnizacyjnego dla tych dóbr wedle Dom. 193, pag. 162 n. 12 haer. w kwotach 29.590 złr. 35 kr. m. k. i 9869 złr. 40 kr. m. k. wymierzonego — termin na dzień 23. września 1869 o godzinie 4tej po południu wyznaczono. — Wzywa się więc wierzycieli tych dóbr hypotecznych, jako to: Antoniego hr. Dzieduszyckiego, Wawrzyńca hr. Dzieduszyckiego, Józefa hr. Dzieduszyckiego, Henryka hr. Dzieduszyckiego, Ignacego hr. Dzieduszyckiego, Józefę Białoskórskę, Jakóba Gotkowskiego, Jakoba Piotrowskiego, Annę z Gołaszewskich Dzieduszyckę, Teofilę z Nowosielskich Gałęzowskę, Henrykę Karolinę dw. im. Kalkraut, Piotra Gustawa dw. im. Kraut, Seweryna hr. Potockiego, Cypryana Baczyńskiego, Maryannę z Baczyńskich Szwejkowską, Kwiryna Niezabitowskiego, Michała hr. Staszyńskiego, Józefa hr. Staszyńskiego, Macieja hr. Staszyńskiego, Annę Orcetti, Michała Wołowicza, Józefa Ulanieckiego, Cyryla Ulanieckiego, Władysława Ulanieckiego, Annę z Dzieduszyckich Roztworowskę, Agnieszkę Romanowskę, Jósla Schicklera, Jankla Margulesa — wszystkich co do miejsca pobytu i życia niewiadomych, a w razie ich śmierci tychże zastępców masy lub ich spadkobierców cô do imion, pobytu i życia niewiadomych, jako też i tych, którzy po dniu 3. lutego 1869 do tabuli weszli, aby na terminie tym sami stanęli, lub nadanemu im w osobie p. Dr. Rosenberga kuratorowi potrzebne do przestrzegania praw ich wyjaśnienia dali, lub przez swoich pełnomocników, o których sąd tutejszy zawiadomić są obowiązani; w przeciwnym bowiem razie skutki z niejawienia się wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów, 31. lipca 1869.

(1895) **E d y k t.** (1)

Nr. 5519. Uwiadamia się niniejszem Maryannę Borkowską z miejsca pobytu niewiadomą, iż p. Wilhelm Gerstmann celem umorzenia zabezpieczonej na jej rzecz na realności w Stanisławowie pod Nr. 77$^4/_4$ wierzytelności 30 złr. w. w. i odsetek po pięć od sta za trzy lata wstecz licząc kwotę 14 złr. 49 kr. a. w. w tutejszym sądzie złożył, i że w tym względzie do bronienia praw nieobecnej Maryanny Borkowskiej p. adwokat krajowy Dr. Tutak kuratorem, a p. adwokat krajowy Dr. Wurzel jego zastępcą zamianowany został.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. deleg.

Stanisławów, 24. lipca 1869.

(1893) **E d y k t.** (1)

Nr. 2280. Ces. król. sąd powiatowy w Nadwórnie podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że na dniu 25. lutego 1868 Paweł Kowaliński, wolnego stanu, profesyi szewskiej, z Nadwórny, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli przez samobójstwo życie swoje zakończył.

Ponieważ sądowi nie jest wiadomem, czyli i komu prawo do spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek bądź tytułu do spuścizny ś. p. Pawła Kowalińskiego prawo rościć mogli, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosili, i wykazując się z takowych swe oświadczenie względem przyjęcia spadku wnieśli, ile że w razie przeciwnym spuścizna, dla której tymczasowo p. Wincentego Lachety za kuratora się ustanawia, zgłaszającym się z praw swych wykazującym się spadkobiercą przyznana, nieobjęta zaś część tejże, albo gdyby się nikt z spadkobierców nie zgłosił, cała spuścizna na rzecz skarbu wciągniętą zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nadwórna, dnia 28. lipca 1869.

(1891) **E d y k t.** (1)

Nr. 2181. Ces. król. sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy przez Chaima Józefa Rebhulina przeciw Andrzejowi Stalskiemu w kwocie 525 złr. z odsetkami po 6% od 15go lutego 1869 bieżącemi, i kosztami sądowemi w kwocie 37$^1/_2$ kr., 4 złr. 47 kr. przysądzonej, tudzież kosztów przymusowych w ilości 15 złr. 22 kr. a. w. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 248 i 249 w Kolbuszowy położonych, w trzech terminach, t. j. dnia 20. września 1869, dnia 21. października 1869 i dnia 18. listopada 1869, każdego razu o 10tej godzinie zrana w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod następującemi warunkami odbyć się ma:

1. Za cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową w ilości 1200 złr. za realność pod L. 248, a 400 złr. za realność pod L. 249 położoną.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest dziesiąty procent ceny wywołania w gotówce jako wadyum na dniu się przedsięwziąść mającej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowane i w depozycie sądowym zatrzymane, zaś innym licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone będzie.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie w przeciągu 30 dni po doręczeniu uchwały, akt licytacyjny do wiadomości sądowej przyjmującej, całkowitą cenę kupna w gotówce do depozytu sądowego złożyć, w którą wszakże zatrzymane jako warunek 2gi wliczone będzie.

4. Gdy kupiciel całkowitą cenę kupna zapłaci, dekret własności na jego imię wydany, i wszystkie długi i ciężary wymazane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

5. Gdyby powyższe realności na 1szym i 2gim terminie ani pojedyńczo ani razem za cenę wywołania lub wyżej tej sprzedane być nie mogły, natenczas na 3cim terminie takowe i niżej ceny kupna sprzedane zostaną.

6. Gdyby kupiciel powyższym warunkom licytacyjnym, osobliwie zaś warunkowi trzeciemu zadosyć nie uczynił, wtedy na żądanie każdego zabezpieczonego wierzyciela albo dłużnika wadyum złożone za przepadłe uznane, i na szkodę i koszta kupiciela relicytacya powyższych realności w jednym tylko terminie rozpisaną, i na tymże te realności także niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się egzekucyę popierającego i dłużnika do rąk własnych, zaś wszystkich tych, którzyby o tem i poźniejszych postanowieniach z jakiejbądź przyczyny zawiadomieni być nie mogli, przez ustanowionego im kuratora w osobie p Franciszka Olszańskiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 26. lipca 1869.

(1887) **E d i c t.** (1)

Nro. 10346. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird über das Gesuch des Felix Czechowicz dtto. 21. Juli 1869 Zl. 10346 aus Anlaß des ihm abhanden gekommenen, in Kołomea 5. Mai 1868 über die am 13ten Mai 1868 zahlbare Wechselsumme von 70 fl. öst. W. vom Felix Czechowicz an die eigene Ordre ausgestellten, und vom Jonas Schaller akzeptirten Wechsels — der Besitzer dieses Wechsels hiemit aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen diesem Gerichte vorzulegen.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, 28. Juli 1869.

(1928) **E d y k t.** (1)

L. 9412. Stanisławowski sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza kontraktu kupna i sprzedaży ddto. Stanisławów 30. listopada 1860 między p. Gabryela hr. Karnicka z jednej i pp. Janem Sonczekiem i Alojzym Jesserem jako pełnomocnikami p. Rudolfa hr. Stadiona z drugiej strony o kupno realności pod l. 334-76$^2/_4$ w Stanisławowie położonej, zawartego a przy pożarze miasta Stanisławowa dnia 28. września 1868 zgubionego w dosłownej treści: „Kauf- und Verkaufvertrag. — Welcher zwischen Fr. Gabriela Gräfin Karnicka gebornen Gräfin Bąkowska einerseits und Sr. Erlaucht Herrn Rudolf Grafen Stadion vertreten durch den Herrn Güterdirector Johann Sonczek und Hrn. Forstmeister Alois Jesser als mit Vollmacht ddto. Wien den 20. November 1860 ausgewiesenen Bevollmächtigten andererseits unter nachstehenden Bedingungen abgeschlossen wurde: 1. Frau Gabriela Gräfin Karnicka geborne Gräfin Bąkowska hat die zur Nachlaßmasse ihres Vaters Herrn Ferdinand Grafen Bąkowski gehörigen in Stanislau unter CNr. 334-76$^2/_4$ gelegenen Realität auf Grundlage eines mit dem Miterben Hrn. Adam Grafen Bąkowski in Wien am 26. November 1856 geschlossenen und vom k. k. Landesgerichte Wien als Abhandlungs- und Vormundschaftsbehörde mit Beschluß vom 16. December 1856 Zahl 55532 genehmigten Vergleiches in ihr volles und unbeschränktes Eigenthum erhalten. Diese Realität nun sammt allen Zugehör und allen Rechten in den Grenzen wie Sie solche besitzt oder zu besitzen Recht hat, verkauft Frau Gabriela Karnicka Sr. Erlaucht dem Hrn. Rudolf Grafen Stadion um den übereingekommenen Preis von 1250 fl. öst. W., das ist: Ein Tausend Zweihundert fünfzig Gulden öst. W. 2. Se. Erlaucht Hr. Rudolf Graf Stadion kauft durch seine Bevollmächtigte Herrn Johann Sonczek und Hrn. Alois Jesser obige Realität Nr. 334-76$^2/_4$ um den bedungenen Preis von 1250 fl. österr. Währung und zahlt gleich bei Fertigung dieses Vertrages den ganzen Kaufpreis, welchen im Betrage 1250 fl. österr. Währung zugezählt erhalten zu haben Fr. Gabriela Gräfin Karnicka hiemit quittirt. 3. Da die Hochgeborne Frau Verkäuferin als Eigenthümerin der verkauften Realität im Grundbuche noch nicht angeschrieben ist, so verpflichtet sich dieselbe die Eintragung ihres Eigenthumsrechtes zu der verkauften Realität in das Grundbuch der Stadt Stanisławów längstens binnen acht Monaen vom heutigen Tage an gerechnet, zu bewirken, und haftet für allen aus der Nichtzuhaltung dieser Bedingung für Seine Erlaucht den Herrn Käufer entstehen mögenden Schaden. 4. Frau Gabriela Gräfin Karnicka übergibt die verkaufte Realität Nr. 334-76$^2/_4$ gleich heute den benannten Herrn Bevollmächtigten in Vertretung Sr. Erlaucht Herrn Rudolf Grafen Stadion in den physischen Besitz, von diesem Tage gehen auch Lasten und Vortheile auf Se. Erlaucht den Herrn Käufer über, hingegen vepflichtet sich die Hochgeborne Frau Verkäuferin alle bis zum heutigen Tage fälligen und rückständigen Steuer oder sonstige Abgaben aus Eigenem zu berichtigen. 5. Alle Auslagen aus Aulaß dieses Vertrages, so wie Rechts- und Intabulationsgebühren tragen beide Theile zur Hälfte. 6. Beide Theile leisten Verzicht diesen Vertrag aus welch immer für einem Grunde und insbesondere wegen Verkürzung über die Hälfte aufzuheben. 7. Frau Gabriela Gräfin Karnicka geborne Gräfin Bąkowska gestattet, damit Se. Erlaucht Hr. Rudolf Grf. Stadion auf Grund dieses Vertrages als Eigenthümer der gekauften in Stanislau unter CNr. 334-76$^2/_4$ liegenden Realität in der Stadttafel in Stanislau intabulirt werde. — Urkund dessen die eigenhändige Fertigung beider Theile in Gegenwart Zeugen. Stanisławów am 30. November 1860. Gräfin Gabriela Karnicka m. p. geborne Gräfin Bąkowska. — Johann Sonczek m. p. Alois Jesser m. p. als Bevollmächtigte Sr. Erlaucht des Herrn Graf. Rudolf Stadion als Zeuge Dr. Paul" Skwarczyński m. p. Als Zeuge Ignaz Zdrassil m. p. ażeby takowy w terminie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej" temuż sądowi tem pewniej przedłożył, ileże w razie bezskutecznego upłynięcia edyktalnego terminu wyżej opisany kontrakt za amortyzowany uznanym zostanie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie, dnia 17. lipca 1869.

(1921) **E d y k t.** (1)

L. 6401. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie zawiadamia się niniejszem pana Bazylego Zborowieckiego, a w razie jego śmierci tegoż z nazwiska i miejsca zamieszkania niewiadomych spadkobierców, że Majer i Meile Weinstock pod dniem 19. lipca 1869 l. 6401 przeciw nim o ekstabulacyę sumy 1380 zł. w stanie biernym realności w Złoczowie pod l. 16-17 położonej, Dom. 5. pag. 128. n. 18. on. zaintabulowanej wszystkiemi pozycyami odnośnemi, pozew wnieśli i w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnego postępowania na dzień 28. września 1869 o godz. 10tej przed południem ustanowionym został.

Upomina się przeto niniejszym edyktem pozwanych, którym równocześnie kurator w osobie pana adwokata Dra. Warteresiewicza z zastępstwem pana adwokata Dra. Starzewskiego ustanowiono, ażeby albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu obrońcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle wszystkich możebnych środków prawnych do obrony użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przepisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 4. sierpnia 1869.

(1922) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3321. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni niniejszem wiadomo, iż w skutek wiarołomności kupicielki p. Zofii Borowskiej celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa kredytowego galicyjskiego przeciwko Feliksowi Rosnowskiemu w kwotach 15.405 złr. 28 kr. i 3623 złr. 76 kr. a. w. z prowizyą 4% od 1. stycznia 1865 się należącej, i innych przynależytości dozwala się relicytacya dóbr Urzejowice czyli Urzewice, w obwodzie Rzeszowskim, powiecie Łańcuckim położonych, do dłużnika p. Feliksa Rosnowskiego ut ks. gł. 409, str. 402 poz. wł. 12 należących, która to relicytacya w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dniu 30. września 1869 o godzinie 10tej zrana pod warunkami już edyktem tutejszo-sądowym z 12. lipca 1867 do L. 3478 w Gazecie Lwowskiej z 8go sierpnia 1867 do Nr. 1565 ogłoszonemi przedsięwziętą będzie, mianowicie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 39.410 złr. w. a.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 3941 złr. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego kursu tychże, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Wszakże Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ma prawo licytować bez złożenia wadyum.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, i jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, które się osobnem obwieszczeniem ogłasza, można równie i ekstrakt tabularny w sądowej registraturze oglądnąć.

O rozpisaniu tej relicytacyi według warunków licytacyjnych edyktem już z 12. lipca 1867 do L. 3478 ogłoszonych, uwiadamia się strony, wiarołomną p. Zofię Borowskę i wszystkich wierzycieli hypotecznych, z miejsca pobytu niewiadomych, jako też tych, którzyby poźniej do tabuli weszli, i tych, którymby uchwała obecna i poźniejsze doręczone być nie mogły, na ręce postanowionego już pierwej kuratora p. adwokata Dr. Rybickiego.

Rzeszów, dnia 23. lipca 1869.

(1908) **Edykt.** (1)

Nr. 11739. C. k. sąd deleg. miejski powiatowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem małoletnich Józefę, Przemysława i Maryę Schulców, pod opieką p. Napoleona Schulca zostających, że przeciw nim p. adwokat Dr. Koczyński o zapłacenie sumy 22 złr. 10 kr. w. a. pod dniem 15go maja 1868 L. 8720 wniósł pozew.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Józefa, Przemysława i Maryi Schulców, jako też i ich opiekuna Napoleona Schulca jest niewiadomem, przeto c. k. sąd delegowany miejski powiatowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszta i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Rosenblatta uchwałą z 23 lipca 1868 L. 11244 kuratorem nieobecnych ustanowił, podstawiając mu jako substytuta p. adwokata Wyrobka, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w sądzie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi deleg. miejskiemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, 30. lipca 1869.

(1929) **Edykt.** (1)

Nr. 10140. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem Racheli Halpern, a względnie jej niewiadomych spadkobierców, że w skutek prośby małżonków Franciszka i Teofili Oreskovich i p. Wincentego Dobrowolskiego, na kaucyi w kwocie 10.500 złr. w depozycie leżącej ciężące nadciężary, na w stanie biernym dóbr Kolinie intabulowaną kaucyę w kwocie 10.500 złr. w. a. tusądową uchwałą z dnia 29. maja 1869 do L. 5878 i z dnia 1. lipca 1869 do L. 9028 przyniesione zostały.

Ponieważ miejsce pobytu Racheli Halpern, jako też jej spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy dla nich kuratorem p. adwokata Dr. Bardascha z zastępstwem p. adwokata Dr. Wurzla ustanowił, któremu powyższa uchwała się doręcza.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 4. sierpnia 1869.

(1927) **Edykt.** (1)

Nr. 8567. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, iż na dniu 30. września 1869 i na dniu 21. października 1869 o 10tej godzinie zrana w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie publiczna sprzedaż dóbr nieruchomych do masy rozbiorowej Jana Witosławskiego należących, a mianowicie:

a) części tabularnej dóbr Wola Błażowska „Witosławszczyzna“ zwanej,

b) gruntu rustykalnego Buhajówka i pustki po Iwanie Górniaku w Woli Błażowskiej położonego.

I. Za cenę wywołania „Witosławszczyzny“ przyjmuje się suma szacunkowa 2697 złr. 50 kr. — gruntu rustykalnego „Buhajówka“ zwanego pod L. 65 — cena szacunkowa 580 złr., nakoniec gruntu rustykalnego pustki po Iwanie Gorniaku pod L. kons. 2 — cena szacunkowa 300 złr. w. a. Każda część będzie osobno sprzedaną.

II. Każdy kupujący obowiązany jest przed rozpoczęciem sprzedaży, lub nim sam do licytacyi przystąpi, 5% ceny szacunkowej, t. j. przy licytowaniu „Witosławszczyzny“ kwotę 134 złr. 90 kr. w. a. — „Buhajówki“ kwotę 29 złr., pustek po Iwanie Górniaku 15 złr. w. a. jako wadyum w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć; zakład kupiciela zatrzyma się na zabezpieczenie wypełnienia warunków licytacyi, zakłady zaś innych wyda im się zaraz po ukończeniu licytacyi.

Gdyby ani na pierwszym, ani też na drugim terminie licytacyi kupiec się nie trafił, to drugi termin licytacyjny jest zarazem terminem dla wierzycieli, ażeby się zeszli celem ustanowienia lżejszych warunków. Niejawiący się wierzyciel jako do większości przystępujący uważany będzie.

Resztę warunków licytacyi, jako też ekstrakt tabularny, czyn ocenienia i inne dokumenta powyższych dóbr się tyczące przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze, lub przy komisyi licytacyjnej.

O czem się zawiadamia Jana Witosławskiego, wydział wierzycieli, administratora i kuratora masy, c. k. urząd podatkowy, c. k. prokuratoryę finansową i wszystkich znajomych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 22. września 1867 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiejkolwiekbądź przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora p. adwokata Pawlińskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Wołosiańskiego, których się w odpowiednie dekreta zaopatruje.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 4. sierpnia 1869.

(1926) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 11430. W c. k. Dyrekcyi pocztowej jest papier zużyty do sprzedania (pewna część musi być pod urzędowym dozorem startą).

Mający chęć kupienia mają swe w wadyum 20 złr. zaopatrzone oferty, na cetnar opiewające wnieść do 15go przyszłego miesiąca o godzinie 12tej w południe.

Od c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, 14. sierpnia 1869.

Kundmachung.

Nro. 11430. Bei der k. k. Post-Direction ist Skartpapier, (darunter auch solches, welches unter ämtlicher Aufsicht verstampft werden muß), zu veräußern.

Kauflustige werden aufgefordert, ihre auf Zentner lautende Offerten, mit dem Vadium von 20 fl. belegt, längstens bis 15. künftigen Monats bis 12 Uhr Mittags zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 14. August 1869.

(1920) **Edykt.** (1)

L. 8249. C. k. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni, że Barbara Moszyńska przeciw masie nieobjętej ś. p. Józefa Szczepankiewicza i innym, względem oddania parcel gruntowych pod l. topog. $^{3}/_{4}$ i $^{3}/_{4}$ w Podbużu na dniu 23go lipca 1869 do liczby 8249 pozew wniosła, w skutek którego do sumarycznej rozprawy sporu termin na dzień 29. października 1869 o godzinie 10. zrana przeznaczony został.

Ponieważ spadkobiercy ś. p. Józefa Szczepankiewicza nie są wiadomi, przeto ustanowiony został dla nich kurator w osobie p. adwokata Dra. Witz z zastępstwem p. adwokata Dra. Szemelowskiego, z którym sprawa ta przeprowadzoną będzie.

Upomina się więc spadkobierców pomienionych, aby potrzebne do obrony środki wcześnie przedsięwzięli, ile że inaczej skutki zaniedbania sobie samym przypisać musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 27. lipca 1869.

(1894) **Obwieszczenie.** (1)

L. 2038. C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do wiadomości, że Kasper Okarmus z Radziszowa uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego ddto. 10. lipca 1869 do l. 11315 za marnotrawcę uznany i temuż Jan Jaskuła za kuratora nadany został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Skawina, dnia 10. sierpnia 1869.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 16. do 31. lipca 1869.

Rogalski Stanisław, pens. c. k. nadporucznik, 70 l. m., ze starości.
Kohlbauer Antonina, wdowa po urzędniku, 88 l. m., ze starości.
Schmidt Marya, „ 76 l. m., „
Lhotski Tytus, aptekarz, 51 l. m., na tyfus.
Biernatowicz Józef, dyurnista, 28 l. m., na suchoty.
Zajchowska Marya, córka woźnego, 20 l. m., „
Wrzeszcz Władysław, stelmach, 20 l. m., „
Spanner Anna, z domu ubogich, 73 l. m., „
Turasz Teofil, nauczyciel, 23 l. m., „
Wilfart Franciszka, szwaczka, 22 l. m., na tyfus.
Jakubowska Mieczysława, żona mosiężnika, 23 l. m., na rozdęcie serca.
Rożniatowicz Kazimierz, rzeźnik, 52 l. m., na zapalenie mózgu.
Segedyńska Zofia, z domu ubogich, 68 l. m., na zapalenie płuc.
Bogdalski Franciszek, blacharz, 38 l. m., przez skaleczenie.
Władyka Marya, córka szynkarza, 20 l. m., na strupieszenie kości.
Bratkiewicz Karol, pisarz, 37 l. m., na puchlinę.
Goppold v. Lobsdorf Karol, pens. c. k. rotmistrz, 41 l. m., na zapalenie mózgu.
Fikert Jan, szewc, 65 l. m., na raka.
Darunowicz Józef, wyrobn., 19 l. m., na gruzlicę.
Baluk Anna, „ 38 l. m., na raka.
Daszyska Anastazya, „ 57 l. m., „
Speta Apolonia, „ 50 l. m., na puchlinę.
Stańczuk Marya, „ 60 l. m., „
Leśniak Katarzyna, „ 50 l. m., „
Sawczyn Mikołaj „ 56 l. m., na suchoty.
Trześniowska Marya, „ 38 l. m., „
Wierzbicka Honorata, „ 26 l. m., „
Piatkowski Michał, „ 70 l. m., „
Foles Justyna, „ 37 l. m., „
Kohman Wojciech, „ 66 l. m., na apopleksye.
Jagieło Marcin, „ 46 l. m., „
Homotowska Regina, „ 70 l. m., na tyfus.
Surczyńska Zofia, „ 68 l. m., ze starości.
Lechotycki Eliasz, „ 65 l. m., „
Wozniakiewicz Jan, „ 74 l. m., na zapalenie płuc.
Hałas Agnieszka, „ 30 l. m., „
Żmudzki Józef, „ 60 l. m., „
Michniewicz Jan, „ 35 l. m., „
Tepper Tytus, „ 30 l. m., „
Sulik Franciszka, dziécie, $4\frac{6}{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Łazowski Stanisław, dziécie aptekarza, $\frac{3}{12}$ r. m., na wode w głowie.
Beinhauer Alfred, dziécię urzędnika, 9 tyg. m., na choleryne.
Bielska Zofia, „ obywatela, $\frac{3}{12}$ r. m., na gruzlicę.
Spatezek Aleksand., „ komisarza, 5 l. m., na hydrops.
Ościsławska Helena, „ konsyl., 2 l. m., na zapalenie mózgu.
Ehrlacher Gustaw, „ urzędnika, $1\frac{2}{12}$ r. m., na wycieńczenie sił.
Belicki Feliks „ woźnego, 7 l. m., na ospe.
Wanke Marya, dziécię, $1\frac{6}{12}$ r. m., na suchoty.
Konik Anna, „ 6 l. m., na anginę.
Jakimiak Jan, „ 9 l. m., na zapalenie mózgu.
Grabiak Karol, „ 1 r. m., „
Aczkiewicz Józefa, „ $\frac{1}{12}$ r. m., na konwulsye.
Sieroczyński Wicent, „ $\frac{4}{12}$ r. m., „
Kuryłowska Petronela, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Nawolski Antoni, „ $2\frac{3}{12}$ r. m., „
Witwicka Marya, „ 10 dni m., „
Kolarz Antonina, „ 7 tyg. m., „
Szupiński Bronisł., „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Hudak Paulina, „ 2 l. m., „
Michalski Stanisław, „ 3 l. m., „
Laykert Aleksander, „ $\frac{2}{12}$ r. m., „
Darmograj Franciszka, $\frac{4}{12}$ r. m., „
Leluch Anna, 8 dni m., „
Rymarz Paulina, $\frac{2}{12}$ r. m., „
Schuster Antonina, 3 tyg. m., „
Lonty Ludwik, $\frac{8}{12}$ r. m., na koklusz.
Wierzbicki Jan, „ 3 tyg. m., na suchoty.
Skalski Jan, „ 7 l. m., „
Chiliński Józef, „ 6 l. m., na puchlinę.
Stosik Marya, „ $4\frac{6}{12}$ r. m., na skarlatynę.
Łucak Marya, „ 3 tyg. m., na ospę.
Lewkowicz Karolina, $1\frac{6}{12}$ r. m., „
Segenowicz Józef, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., „
Segenowicz Winc., „ $1\frac{6}{12}$ r. m., „
Rogalski Zygmunt, „ 2 l. m., na kur.
Getzling August, „ 13 l. m., na biegunkę.
Jangiel Franciszka, „ $\frac{4}{12}$ r. m., „
Lech Franciszka, „ $\frac{10}{12}$ r. m., „
Horodyska Anna, „ 3 dni m., z braku sił żywotn.
Bilińska Antonina, „ 3 tyg. m., „
Skowroński Jan, „ 1 dzień m., „
Bilner Marya, „ 2 godz. m., „
Stein Marek, inżynier, 25 l. m., na ropnicę.
Serb Taube, wyrobn., 30 l. m., na puchlinę.
Finkler Brandel, „ 22 l. m., „
Striks Chaim, „ 21 l. m., „
Reitzes Ettel, „ 65 l. m., ze starości.
Blaustein Frimce, „ 72 l. m., na tyfus.
Trost Reizel, „ 50 l. m., „
Semann Izaak, „ 50 l. m., na suchoty.
Roemer Mojżesz, „ 80 l. m., ze starości.
Miling Beile, „ 60 l. m., na zapalenie ziobra.
Bitsch Golde, „ 38 l. m., na zapalenie płuc.
Schlimper Kraidl, „ 40 l. m., na kolki.
Rinder Roze, „ 30 l. m., przez skaleczenie.
Reiss Dwore, „ 40 l. m., na tyfus.
Schal Mayer, „ 60 l. m., na paraliż.
Knopf Feige, „ $1\frac{4}{12}$ r. m., na suchoty.
Schwarz Feige, „ 1 r. m., „
Fein Schaje, „ 5 l. m., „
Speismann Simon, „ 4 l. m., na suchoty.
Korkes Samuel, „ 7 l. m., na skarlatynę.
Ratner Dawid, „ 4 l. m., na zapalenie płuc.
Praeger Jakób, „ 3 l. m., na zapalenie płuc.
Schweitzer Perl, „ 2 l. m., na zapalenie mózgu.
Lander Sara, „ $\frac{6}{12}$ r. m., „
Waitz Mortko, „ $\frac{7}{12}$ r. m., na koklusz.
Korkes Natan, „ 3 l. m., na ospę.
Rubisch Krainze, „ 3 l. m., „
Stiks Rozalia, „ $\frac{11}{12}$ r. m., na kur.
Akselrad Jankiel, „ $\frac{3}{12}$ r. m. na biegunkę.
Ehrlich Schmerl, „ $1\frac{5}{21}$ l. m., „
Mainzner Simche, „ $\frac{8}{12}$ r. m., „
Lechner Perl, „ $\frac{5}{12}$ r. m., „
Schwarz Simche, „ 4 l. m., na konwulsye.
Bradt Srul, „ $\frac{3}{12}$ r. m., „
Lowicz Rifke, „ $\frac{2}{12}$ r. m., „
Klang Leizer, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Korn Feige, „ 1 r. m., „
Stoerer Schaja, „ 6 l. m., „

Z c. k. galic. drukarni rządowej.